

Prof. dr hab. inż. Stanisław Wierzbński urodził się w roku 1935. W roku 1958 ukończył studia w zakresie ekonomii przemysłu hutniczego na Wyższej Szkole Ekonomicznej w Krakowie. Następnie w 1960 roku ukończył studia w zakresie metalurgii metali nieżelaznych na Akademii Górniczo Hutniczej w Krakowie.

Po ukończonych studiach podjął pracę w Zakładzie Metali, krakowskim oddziale Instytutu Podstawowych Problemów Techniki PAN pod kierunkiem wybitnego naukowca prof. Aleksandra Krupkowskiego, a następnie w 1952 r., w utworzonym z tego zakładu Instytucie Podstaw Metalurgii PAN, dzisiaj Instytucie Metalurgii i Inżynierii Materiałowej im. A. Krupkowskiego Polskiej Akademii Nauk. Prof. dr hab. inż. Stanisław Wierzbński pracował w Instytucie do roku 2003. Następnie podjął pracę na Akademii Pedagogicznej, dziś Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie. W Instytucie Metalurgii i Inżynierii Materiałowej PAN zainteresowania naukowe Pana Profesora koncentrowały się na problemach odkształcenia metali i stopów oraz związanych z tym procesach rekrytalizacji i umocnienia. W Instytucie uzyskał stopnie doktora (1975 r.) i doktora habilitowanego (1993 r.). Działania prof. Stanisława Wierzbńskiego nie ograniczały się jedynie do prowadzenia prac naukowych. W latach 1967 - 1986 pełnił funkcję Zastępcy Dyrektora do spraw techniczno-ekonomicznych w obecnym Instytucie Metalurgii i Inżynierii Materiałowej PAN. Prowadził również współpracę międzynarodowe, w tym z prestiżowym Instytutem Bajkowa w Moskwie i Instytutem Fizyko-Technicznym w Mińsku , a także z Instytutem Techniki Słowackiej Akademii Nauk w Bratysławie. Nie rezygnował z nauczania i równolegle, w różnych okresach swojej pracy zawodowej, prowadził wykłady z metaloznawstwa i odkształcenia metali na AGH. Był także jednym z twórców i kierownikiem pierwszego Zespołu Laboratoriów Certyfikowanych przy IMIM PAN. Na podkreślenie zasługuje także zaangażowanie Pana Profesora w budowę siedziby Instytutu przy ul. Reymonta 25 w Krakowie.

Profesor Stanisław Wierzbński był wielokrotnie odznaczany, m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką Zasługi dla Ziemi Krakowskiej, Srebrną Odznaką za pracę społeczną dla miasta Krakowa.

Pan Profesor był człowiekiem bardzo towarzyskim i lubianym, tak przez starszych, jak i znacznie młodszych kolegów i koleżanki. Chętnie dzielił się swoją wiedzą i doświadczeniem, nie tylko zawodowym. Często osobiście wykonywał dla kolegów badania mechaniczne, na swojej ulubionej, zmodyfikowanej według własnego pomysłu, maszynie wytrzymałościowej. Wiele kolegów i koleżanek żałowało Jego decyzji o odejściu z Instytutu. Jesteśmy jednak przekonani, że Jego zaangażowanie znalazło uznanie także na kolejnych etapach kariery zawodowej.